

Oikaisuvaatimus liikuntajohtajan päätökseen 2.9.2026 § 12

KULILK 21.10.2026

1284/03.06.02.00/2026

Oikaisuvaatimuksen alainen päätös

Liikuntajohtaja on päätöksellään 2.9.2026 § 12 hylännyt vahingonkorvausvaatimuksen, joka koski Kiihtelysvaaran urheilukentällä tapahtunutta vahinkoa. Kaupunkia on vaadittu korvaamaan fyysisestä kivusta, lääkärikuluista ja henkisesti raskaasta kokemuksesta yhteensä 1 000 euroa. Liikuntajohtajan päätöksestä on korvauksen vaatija tehnyt oikaisuvaatimuksen 6.9.2026. Oikaisuvaatimus on liitteenä sähköisessä kokouksessa.

Oikaisuvaatimuksen tekijän vaatimukset ja perustelut

Oikaisuvaatimuksen tekijä on vaatinut, että kaupunki korvaa hänelle alkuperäisen korvausvaatimuksen mukaisesti 1000 euroa aiheutuneista kuluista sekä kivusta ja särystä.

Oikaisuvaatimuksen tekijä on todennut, että kaupungin on pitänyt tietää vahingon aiheuttaneesta tikusta, koska paikalla on ollut edellisenä päivänä liikuntakisat. Siksi on syytä olettaa, että mittatikku on ollut paikalla tarkoituksella, ja voi olettaa, että järjestäjät ovat tienneet tikun olemassaolosta urheilukentällä. Kaupunki siis tiesi tikusta, mutta jostain syystä sitä ei poistettu paikalta.

Oikaisuvaatimuksen tekijän mukaan kaupungin olisi asianmukaisella tarkastuksella pitänyt havaita tikku. Jos järjestäjät tai kaupungin vastaava työntekijä olisi tarkastanut kentän kisojen jälkeen, olisi tikku havaittu ja poistettu asianmukaisesti. Oikaisuvaatimuksen tekijän mukaan kaupunki tai kisat järjestänyt taho ei ilmeisesti järjestänyt riittävää tarkastusmenettelyä, sillä muuten tikku olisi asianmukaisesti havaittu.

Lisäksi hän on todennut, että urheilukenttä on julkinen paikka, ja on syytä olettaa, että kaupunki ymmärtää sen, että siellä voidaan tehdä ilkivaltaa, jos paikalle jää vaarallisia esineitä.

Oikaisuvaatimuksen tekijän mukaan metallitikun alkuperä ei ole tuntematon; se on selkeästi ollut paikalla edellisenä päivänä kisojen takia. Ilmeisesti kentällä olevat liikuntavälineet ja kisoissa tarvittavat esineet ovat kaupungin omaisuutta. Tikku on ollut paikalla edellisestä päivästä lähtien, eli oletuksena yli vuorokauden ajan. Metallitikusta on pakko olla havaintoja myös kisapäivältä, sillä se on ollut selkeästi osa kisoja. Todennäköisesti sillä on merkattu heittomatkaa.

Oikaisuvaatimuksessa esitetyn vaatimuksen perusteiden arviointi

Vahingonkorvauslain (412/1974) 2 luvun 1 §:n mukaan vahingonkorvausvastuun syntyminen edellyttää pääsääntöisesti tahallisuutta tai tuottamusta. Tuottamuksella tarkoitetaan moitittavaa huolimattomuutta tai laiminlyöntiä.

Pelkästään se, että vahinko on sattunut kaupungin ylläpitämällä liikuntapaikalla, ei synnytä kaupungille vahingonkorvausvastuuta. Korvausvastuun syntyminen edellyttää, että vahinko on seurausta kaupungin virheellisestä menettelystä tai laiminlyönnistä. Asiassa tulisi siten ilmetä sellaisia seikkoja, joiden perusteella voitaisiin arvioida kaupungin menettelleen huolimattomasti tai laiminlyöneen liikuntapaikan asianmukaisen valvonnan, tarkastuksen tai kunnossapidon.

Oikaisuvaatimuksen tekijä katsoo, että koska kentällä oli järjestetty yleisurheilukilpailut vahinkoa edeltävänä päivänä, kaupungin tai kilpailunjärjestäjän on täytynyt tietää metallitikusta. Kaupunki toteaa, että metallitikun alkuperä on selvityksistä huolimatta tuntematon. Kaupunki ei ole sitä kentälle tuonut. Kaupungilla ei ylipäättäen ole Kiihtelysvaaran kentän varastossa tapaturman aiheuttaneen tikun kaltaisia metallitikkuja. Kisojen järjestäjiltä saadun tiedon mukaan heilläkään ei ollut kisoissa käytössä ko. metallitikkuja. Kaupungille ei ole tehty tikusta ilmoituksia. Koska kyseisen kaltaisia tikkuja kaupungilla ei Kiihtelysvaaran kentällä ole eikä tikusta ole ilmoitettu kaupungille, kaupungilla ei ole ollut tietoa tikusta ennen tapaturmaa.

Oikaisuvaatimuksen tekijän mukaan metallitikku olisi havaittu, jos kenttä olisi tarkastettu asianmukaisesti kilpailujen jälkeen. Kaupunki toteaa, että kisat järjestettiin 9.7.2026 illalla, jolloin kaupungilla ei ollut enää ketään työvuorossa. Normaali käytäntö on, että pitäjissä ei tehdä iltavuoroja. Kisan jälkeisenä päivänä 10.7.2026 kenttä tarkastettiin normaalilla tavalla klo 10.00–11.00. Vuorossa ollut liikuntapaikkojen hoitaja tarkasti kentän kävelemällä kenttäalueella liikuntapaikan tavanomaisen tarkastuskäytännön mukaisesti. Tarkastusreitti määrittyi mm. sillä perusteella, että kisoissa oli lajeina moukarinheitto ja pallonheitto. Tässä tarkastuksessa tikkuja eikä muutakaan poikkeamaa havaittu. Tapaturma sattui 10.7.2026 klo 19.00. On siis mahdollista, että tikku on laitettu maahan tarkastuksen jälkeen 11.00–19.00 välisenä aikana. Asiassa ei ole ilmennyt mitään, mikä viittaisi siihen, että metallitikku olisi ollut kentällä tarkastushetkellä tai että se olisi ollut tarkastuksessa havaittavissa.

Kaupunki on suorittanut kentän tarkastuksen kisan jälkeen huolellisesti ja ko. tehtävään määritellyllä tavalla. Kaupunki on lisäksi ohjeistanut kilpailujen järjestäjiä poistamaan kilpailuissa käytetyt välineet ja palauttamaan ne varastoihin tapahtuman päätyttyä. Ohjeistuksen mukaan kaikki kisoissa käytetyt kaupungin välineet on tullut viedä takaisin varastoon. Kuten todettua, kaupungilla ei ole Kiihtelysvaaran kentän varastossa tapaturman aiheuttaneen tikun kaltaisia metallitikkuja. Tikku ei siten voi olla peräisin kaupungin välineistöstä eikä kaupunki näin ollen ole edes voinut olettaa, että tämänkaltaisia tikkuja olisi voinut kentälle ilmestyä.

Oikaisuvaatimuksen tekijä katsoo, että kaupungin olisi tullut huomioida mahdollisuus siihen, että kentällä voidaan tehdä ilkivaltaa. Kaupunki toteaa tältä osin, että urheilukenttä on järjestyslaissa tarkoitettu yleisessä käytössä oleva liikuntapaikka. Tämä tarkoittaa, että kentällä voi liikkua ennalta määrittelemätön joukko käyttäjiä ja mihin vuorokauden aikaan tahansa. Kaupungilta ei voida kohtuudella edellyttää jatkuvaa valvontaa sen varmistamiseksi, ettei alueelle tuoda tai jätetä ulkopuolisten toimesta esineitä.

Vahingonkorvausvastuun arvioinnissa ratkaisevaa on, onko kaupunki järjestänyt liikuntapaikan valvonnan, tarkastukset ja kunnossapidon olosuhteisiin nähden asianmukaisella tavalla. Asiassa saadun selvityksen perusteella kaupunki on suorittanut kentällä normaalit ja liikuntapaikan käyttöön nähden asianmukaiset ja kohtuudella edellytettävät tarkastus- ja kunnossapitotoimenpiteet. Asiassa ei myöskään ole tullut ilmi aikaisempia vastaavia tapahtumia tai ilmoituksia, joiden perusteella kaupungilta olisi voitu edellyttää tavanomaista laajempia valvontatoimenpiteitä esim. ilkivallan takia.

Johtopäätös

Oikaisuvaatimuksessa ei ole esitetty mitään sellaista uutta selvitystä, jonka perusteella voitaisiin katsoa kaupungin tienneen metallitikusta, laiminlyöneen kentän tarkastuksen tai muutoin toimineen vahingonkorvauslain tarkoittamalla tavalla huolimattomasti. Kaupunki on menetellyt kentän tarkastamisessa ja kunnossapidosta tavalla, jota siltä voidaan kohtuudella edellyttää. Koska asiassa ei ole ilmennyt perusteita alkuperäisen päätöksen muuttamiselle, oikaisuvaatimus on hylättävä.

Siltä osin kun oikaisuvaatimuksen tekijä on viitannut vahingonkorvauslain 3 luvun julkisyhteisön vastuuta koskeviin säännöksiin ("julkista valtaa käytettäessä"), kaupunki selvyiden vuoksi toteaa, että liikuntapaikan kunnossapito ja valvonta eivät ole julkisen vallan käyttöä vaan tosiasiallista hallintotoimintaa. Tämän vuoksi vastuun arviointi perustuu vahingonkorvauslain 2 luvun tuottamusvastuuta koskeviin säännöksiin, eikä oikaisuvaatimuksen tekijän viittaama julkisen vallan käyttöä koskeva vastuusäännös sovellu tähän tilanteeseen.

Valmistelija: liikuntajohtaja

Sivistys- ja hyvinvointijohtajan päätösehdotus:

Kulttuuri- ja liikuntalautakunta päättää

hylätä oikaisuvaatimuksen edellä esitetyn perustein. Liikuntajohtajan 2.9.2026 § 12 tekemää päätöstä ei muuteta.

Tämä on kaupungin kannanotto siihen kohdistuneeseen yksityisoikeudelliseen vaatimukseen. Asianosaisen, joka on tyytymätön päätökseen kaupungin korvausvastuun olemassaolosta ja haluaa kaupunkia oikeudellisesti sitovan ratkaisun vahingonkorvausvastuusta, on haastettava kaupunki Pohjois-Karjalan käräjäoikeuteen, sillä tavalla kuin vastapuoli haastetaan riita-asiassa.

Päätös